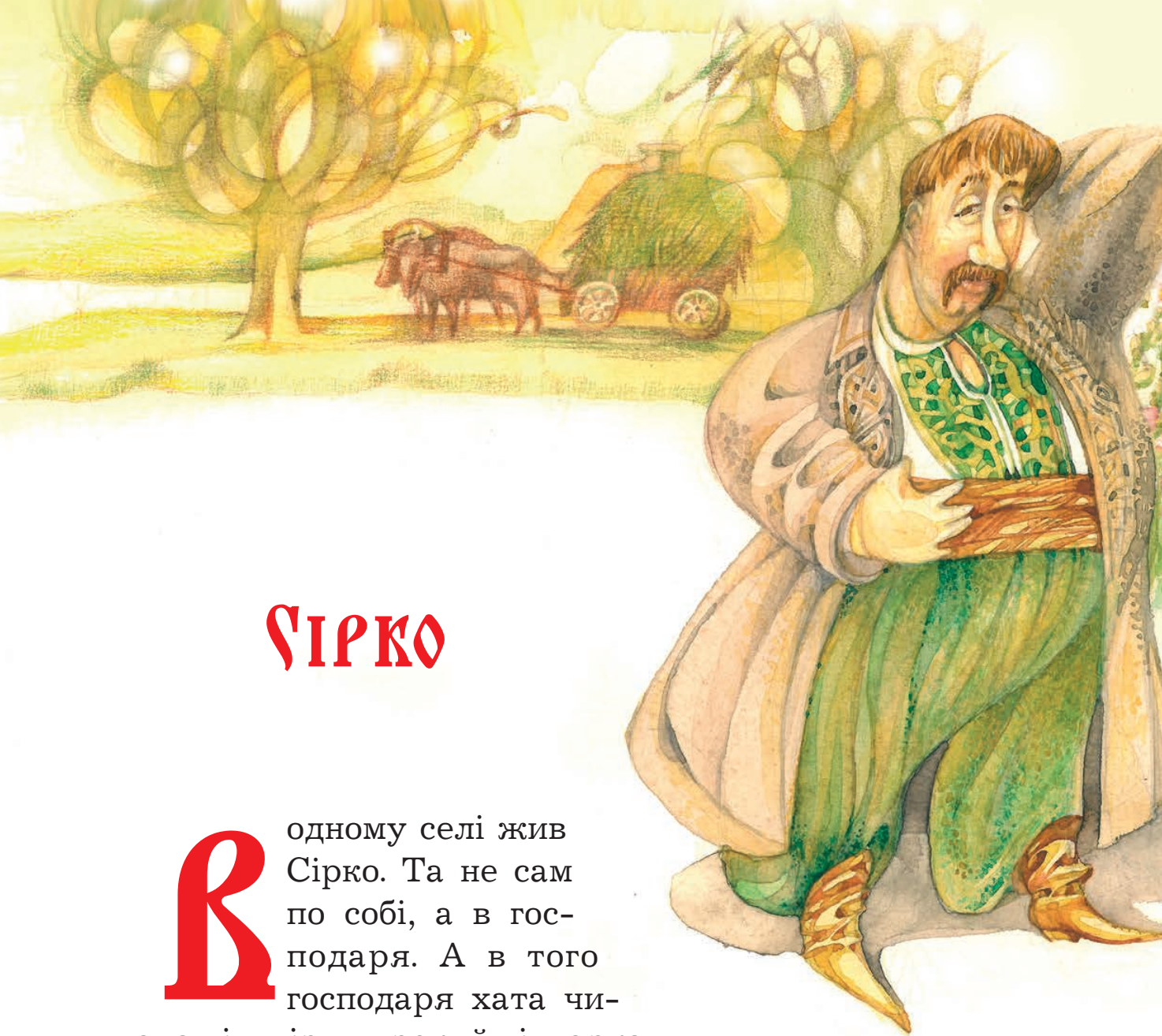

**Натисніть тут, щоб
купити книгу на сайті
або замовляйте за телефоном:
(0352) 51-97-97, (067) 350-18-70,
(066) 727-17-62**

СІРКО

В одному селі жив Сірко. Та не сам по собі, а в господаря. А в того господаря хата чимала, і двір широкий, і паркан високий. За тим парканом хліви, й обори, й добротні комори. Зрання вже там хрюкання і мукання, кудкудакання і крякання — чого тільки у дворі немає! А всьому тому лише господар та Сірко лік знає. Не знати тільки, чи той пес коли й спав — так хазяйське добро пильнував. Із Сірком усі рахувались, перше з ним, а не з господарем вітались. Та й собака ж був! Сам сильний, пильний, кожух блискучий, ноги швидкі, вуха сторожкі. Хазяїн не міг ним нахвалитись.

ногами собі раду дати,
зробимо так. Он там
на узліссі осина.
Давай побіжимо
до неї наввипе-
редки. Ти станеш
спереду, а я вже
крок за тобою. Чи
хочеш позмагатись зі мною?

— Та нехай і так, — йому лисиця. — Покажеш, який ти в бігові мастак.

Обернулась лисиця до лісу, стоїть, мовчить, чекає, коли рак бігти звелить.

А той усіма клешнями вхопився за лисиччин хвіст і крикнув уже відтіля, як на коня:

— Но!

Лисиця з місця зірвалась. Хвостом махає і швидкість набирає. Недалеко вже й ліс. Рак до хвоста лисиччиного наче навіки приріс.

Підбігла лисиця до осики, перевела дух та й оглянулась подивитись, де рак. Може, думає, ще біля річки чимчикує той неборак. А чує позад себе:

— Ти, лисичко, мене налякала: я вже думав, що десь у яму звалилась, ноги зламала. Уже й на осику лазив, звідти за тобою дивився; оце тільки з вершечка спустився.

Лисиця з дива як роззявила рота, то так і стояла, слова йому не сказала.

А на осиці сорока сиділа й про цю пригоду всім у лісі проскрекотіла. Лисиця із сорому не знала, де їй сховатись. Відтоді й перестала спритністю та хитрістю вихвалитись.

Рак, як згадував, бувало, лисицю, то потихеньку сміявся. А як з лісу до річки добрався, ніхто не знав, бо він ніколи нікому про те не казав.

